

LUX

3 FILM
24 SPROG
28 LANDE

FILM

DAYS

MEDITERRANEA

Jonas Carpignano
Italien, Frankrig, USA, Tyskland, Qatar

MEDITERRANEA

JONAS CARPIGNANO

Filmen begynder i Algeriet, som Ayiva, en ung mand fra Burkina Faso, er kommet frem til. Han er ledsaget af Abas, og de to håber på at nå frem til Europa og finde et bedre liv der. De bliver nødt til at krydse ørkenen, kæmpe imod røvere, der overfalder indvandrere, nå frem til Libyen og konfrontere et fjendtligt hav på en improviseret båd, før de ankommer til Italien. Denne rejse er kun første akt af et drama, der fokuserer på livet for indvandrere, som, når de endelig når frem til Europa, hurtigt udstødes til udkanten af samfundet i Calabrien, udnyttes som illegal arbejdskraft i citrusplantager, huses i slumkvarterer og først og fremmest mødes med mistillid og fjendtlighed af det omgivende samfund.

NOGLE ANALYSER

Jonas Carpignanos film er en del af dagsaktuelle begivenheder, der er præget af talrige TV-rapporter om tragedierne med ulovlig indvandring i Middelhavsområdet. Vi ved, at Den Europæiske Union har adresseret dette ved at træffe foranstaltninger, som er utilstrækkelige til at håndtere ankomsten af indvandrere. Endelig må vi understrege den voksende fjendtlighed hos en stor del af den europæiske offentlige opinion mod en bedre modtagelse af migranter.

I denne sammenhæng har alle Jonas Carpignanos filmiske valg en politisk dimension (i udtrykkets stærkeste og nobleste forstand) gennem hans vilje til på engageret vis at gengive synspunktet hos de mennesker, der ellers er vist i bedste fald som objekter for medfølelse eller i værste fald som uønskede. På denne måde adskiller denne filmiske fremstilling sig frivilligt fra mediernes, særligt TV-mediernes.

DET ØJEBLIKkelige STÅR CENTRALT

Således nægtede instruktøren fra starten enhver form for forklarende tilgang, baseret på den elendighed i deres hjemland, som indvandrerne formodes at flygte fra, og viser i stedet snarere et billede af øjeblikket: Hver enkel situation finder sin forklaring og sin forløsning i sig selv.

De få ord, der udveksles i en usædvanlig blanding af sprog i biografen (fransk, engelsk, italiensk, dialekten i Calabrien, afrikanske sprog ...), styrker yderligere vores engagement i nuets handlinger, der ikke kræver lange forklaringer eller begrundelser. Scenen med opstand, der udgør filmens klimaks, udløses på få sekunder, og demonstranternes brutalitet, som hurtigt går ud over de parkerede køretøjer, de lukkede butikkers udstillingsvinduer, billister, der pludseligt bliver stoppede, kan overraske, men ligesom Ayiva bliver vi ført med, om ikke fanget i denne demonstration, hvor moddemonstranterne reagerer med overdreven vold.

Sekvensen får dermed en universel dimension, og langt fra at være begrænset til den italienske situation illustrerer den oprøret hos dem, som vi i en anden tid ville have kaldt »fordømte her på jorden«. Det skal i den forbindelse bemærkes, at filmen er inspireret af de autentiske begivenheder, som fandt sted i Calabrien i byen Rosarno i 2010, men det er sigende, at filminstruktøren ikke kommer med nogen henvisninger til den lokale kontekst: Ligesom hovedpersonen befinder vi os midt i begivenheder, som vi kun har et delvist indblik i, men dette indblik fremmer netop en bredere og mere generel fortolkning af en situation, der ikke er enestående for Calabrien, men som uden tvivl vedrører hele Europa.

VIRKELIGHEDENS GÅDE

De fleste dialogers lakoniske aspekt, navnlig på grund af forskellen i og mangfoldigheden af de sprog, der anvendes af de mange hovedpersoner, fremhæver også ensomheden hos indvandrere i et samfund, der stort set er fremmed for dem, og som de kun kender udkanten af. Det er nok indlysende, men filminstruktøren understreger manglen på valg eller det lille råderum, der er til rådighed for indvandrere. De medlemmer af den gruppe, som Ayiva og Abas er med i, oplever f.eks. at blive beordret, at de selv skal sejle den båd, som skal gøre det muligt for dem at krydse Middelhavet: Den umulige dialog med smugleren tvinger indvandrerne til et tvungent valg, og en af dem beslutter til sidst at sejle båden, og de andre er tvunget til at acceptere denne løsning i mangel af nogen anden mulighed. Da Ayiva ankommer til Italien, befinder han sig i en lige så presset situation, da han opdager, at han har tre måneder til at finde et job og eventuelt få en lovlig opholdstilladelse: Meningen med en sådan foranstaltning forekommer absurd eller er i hvert fald ikke til diskussion og giver ikke hovedpersonen noget valg.

Mediterranea sigter uden tvivl mindre på at beskrive indvandrernes liv som at vise os deres synspunkt, der er snævert afgrænset, og navnlig de begrænsninger, som de er underlagt, begrænsninger, der fremstilles som en nødvendighed, og kun lader oprøret være det eneste andet valg. Dette arbejde med synspunktet forklarer uden tvivl nogle af de meget synlige valg i iscenesættelsen, såsom at bruge et håndholdt kamera, der ofte bevæger sig, og som er meget tæt på personerne, hvilket giver et forvirret billede af begivenhederne, eller brugen af ikkeprofessionelle skuespillere, der spiller roller, der helt sikkert er meget tæt på, hvad de selv har oplevet, eller de mange nat-scener, som havde indvandrerne kun eksistens om natten.

HUKOMMELSENS ÆSTETIK?

Filmens æstetik, som er langt fra at være strengt realistisk eller dokumentarisk, kan i øvrigt finfortolkes som en afspejling af arbejdet med hukommelsen hos hovedpersonerne (spillet af skuespillere, der uden tvivl har delagtiggjort instruktøren i deres egne tidligere erfaringer). Hvis filmen tydeligt finder sted »i nuet«, uden nogen tydelig fremgangsmåde med flashback, kan vi alligevel identificere en række kinematografiske karakteristika, der faktisk ligner en form for erindring.

Således fokuserer mange af sekvenserne, snarere end at blive filmet »objektivt«, på ét centralt element, en detalje, der er tilstrækkelig væsentlig til at præge personernes hukommelse (Ayivas eller Abas', det er ligegyldigt).

Soundtracket styrker også dette indtryk på grund af pludselige ændringer med et pludseligt fald i stemningslyde til fordel for en tung tavshed eller baggrundsmusik, der giver distance til — ligesom en erindring — den scene, der vises. Det skal også bemærkes, at selv om filmen er opdelt i store geografiske kapitler — Algeriet, Libyen, Italien — er kronologien meget mere vag og omtrentlig: Varer Ayivas ophold i Calabrien (hvor han formentlig lærte italiensk) et par dage, uger eller måneder? Vi ved det ikke, fordi hukommelsen, der let kan skelne steder, bestemmer tidens gang mindre tydeligt, især når sidstnævnte er karakteriseret ved en gentagen aktivitet som plukning af citrusfrugter.

Den måde, som filminstruktøren Jonas Carpignano sandsynligvis har indsamlet vidneudsagn fra de indvandrere, som han mødte i Calabrien, forklarer helt sikkert denne fragmentariske og synkoperede iscenesættelse, som mere eller mindre afspejler den individuelle hukommelses måde at arbejde på. Selv om ikke alle tilskuere nødvendigvis opfatter dette valg af iscenesættelse på samme måde, vil de alligevel bemærke filminstruktørens engagement, hans optagethed af at vise synspunktet hos indvandrerne, som er dømt til at leve i de mørkeste udkanter af vores verden, i Rosarno og andre steder.

NOGLE REFLEKSIONER

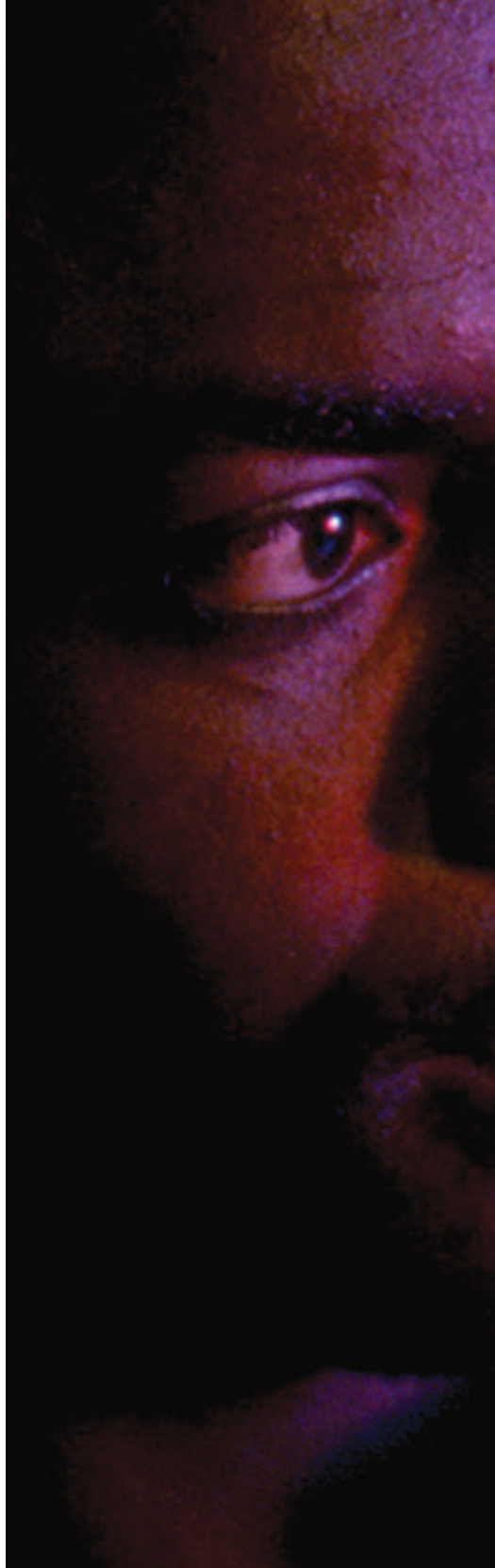
Hvordan kan vi fortolke forskellen i karakter og adfærd mellem Ayiva og Abas? Er det særlig vigtigt for forståelsen af filmens afslutning? Hvordan kan man bedømme indvandrernes arbejdsgiver? Er han en skrupelløs udbytter? En god fyr? En skiderik? En paternalistisk chef? Ser man forskelle i holdningerne blandt indbyggerne i Rosarno? Har nogle af karakteristikaene i den filmiske iscenesættelse præget jer? F.eks. de mange nattescener, det håndholdte kamera, det forvirrede og fragmenterede i visse sekvenser, forskellene i soundtracket, de sekundære detaljer, som kameraet afslører.

Michel Condé

les grignoux

INSTRUKTØR: Jonas Carpignano
MANUSKRIFT: Jonas Carpignano
CASTING: Koudous Seihon, Alassane Sy
FILMFOTOGRAF: Wyatt Garfield
MUSIK: Benh Zeitlin, Dan Romer
PRODUCERE: Jason Michael Berman,
Chris Columbus, Jon Coplon, Christoph Daniel,
Andrew Kortschak, John Lesher, Ryan Lough,
Justin Nappi, Alain Peyrollaz, Gwyn Sannia,
Marc Schmidheiny, Victor Shapiro,
Raphael Swann, Ryan Zacarias
PRODUKTION: Good Films, DCM Productions,
Good Lap Production, End Cue, Court 13
Pictures, Le Grisbi Productions, Nomadic
Independence Pictures, Treehouse Pictures
ÅR: 2015
VARIGHED: 107'
GENRE: Drama
LANDE: Italien, Frankrig, USA, Tyskland, Qatar
ORIGINALVERSION: fransk, italiensk, engelsk,
arabisk, bisa

FILMENS FØLELSER GØR VORES HISTORIER LEVENDE

Europa-Parlamentet har fornøjelsen af at præsentere de tre film, der deltager i konkurrencen om LUX FILM PRIZE (¹) 2015:

MEDITERRANEA, af Jonas Carpignano
(Italien, Frankrig, USA, Tyskland, Qatar)

MUSTANG, af Deniz Gamze Ergüven
(Frankrig, Tyskland, Tyrkiet, Qatar)

UROK/THE LESSON, af Kristina Grozeva og Petar Valchanov
(Bulgarien, Grækenland)

Disse historier med mange facetter, der er et resultat af unge europæiske filminstruktørers store engagement og kreativitet, vises i løbet af den 4. udgave af LUX FILM DAYS (²).

LUX FILM PRIZE

Kultur spiller en fundamental rolle i opbygningen af vores samfund. Med dette for øje lancerede Europa-Parlamentet LUX FILM PRIZE i 2007 for at øge cirkulationen af europæiske film i hele Europa og sætte gang i debatter og diskussioner om vigtige samfundsmæssige spørgsmål på europæisk plan. LUX FILM PRIZE er et unikt initiativ. Mens de fleste europæiske samproduktioner kun vises i deres oprindelseslande og sjældent distribueres andre steder, selv inden for EU, giver LUX FILM PRIZE tre europæiske film en sjælden mulighed for at blive teksten på EU's 24 officielle sprog.

Medlemmerne af Europa-Parlamentet stemmer om vinderen af LUX FILM PRIZE, som bekendtgøres den 25. november 2015.

LUX FILM DAYS

LUX FILM PRIZE har også dannet grundlag for LUX FILM DAYS. Siden 2012 har LUX FILM DAYS bragt de tre film, der konkurrerer om LUX FILM PRIZE, ud til et bredt europæisk publikum. Gennem LUX FILM DAYS indbyder vi dig til at nyde en uforglemmelig kulturel oplevelse, som går på tværs af grænser. Fra oktober til december 2015 kan du sammen med et publikum af filmelskere over hele EU se *Mediterranea*, *Mustang* og *Urok/The Lesson* på et af EU's 24 officielle sprog. Glem ikke at stemme på din favoritfilm via vores websted luxprize.eu eller på vores Facebookside!

PUBLIKUMS FAVORIT

Publikums favorit er LUX FILM PRIZE's pris, som publikum afgør vinderen af. Grib chancen for at stemme på *Mediterranea*, *Mustang* eller *Urok/The Lesson*. Så er du med i konkurrencen om at deltage i den internationale filmfestival i Karlovy Vary i 2016 — på Europa-Parlamentets invitation — og bekendtgøre vinderen af publikums favorit.

(¹) LUX-filmprisen
(²) LUX-filmdagene

SE,
DISKUTER
& STEM

@luxprize

#luxprize

LUX
PRIZE
.EU